

Belgische Kamer van Volksvertegenwoordigers

GEWONE ZITTING 1989-1990

13 DECEMBER 1989

WETSVOORSTEL

**tot opheffing van de wet
van 27 november 1891 tot
beteugeling van de
landloperij en de bedelarij**

(Ingediend door de heer Louis Michel)

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Het maatschappelijk nut van voornoemde wet was verantwoord doordat de toestand van de daklozen op het einde van de vorige eeuw ongetwijfeld als een bedreiging ervaren werd.

Nog heden ten dage schept extreme armoede een gevoel van onbehagen bij degenen die er getuige van zijn.

De landloper heeft geen duidelijke middelen van bestaan en hij vertoont zijn armoede op een uitdagende wijze, wat storend kan werken.

Op het einde van onze twintigste eeuw kan men moeilijk beweren dat de reactie van de maatschappij tegenover landlopers en daklozen onveranderd gebleven is. De economische ontwikkeling en de sociale vooruitgang hebben aanleiding gegeven tot een aantal wettelijke voorzieningen waardoor het maatschappelijk nut van de wet op de landloperij en de bedelarij achterhaald is. Een mens moet, ongeacht zijn financiële toestand, zijn waardigheid kunnen bewaren.

In 1989 maken het recht op het bestaansminimum en de maatschappelijke bijstand bedoelde wet derhalve anachronistisch en inefficiënt voor het oplossen van individuele gevallen.

Chambre des Représentants de Belgique

SESSION ORDINAIRE 1989-1990

13 DÉCEMBRE 1989

PROPOSITION DE LOI

**abrogeant la loi du 27 novembre 1891
pour la répression du vagabondage et
de la mendicité**

(Déposée par M. Louis Michel)

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

A la fin du siècle passé, la situation du sans-abri devait certainement apparaître comme menaçante; l'utilité sociale de la loi précitée y trouvait sa justification.

Aujourd'hui encore, l'extrême pauvreté provoque un sentiment de malaise chez ceux qui en sont témoins.

Le vagabond n'a pas de ressources apparentes et se présente comme pauvre, de façon provocante : ceci peut déranger.

En cette fin de XXe siècle, il est difficile de prétendre que la réaction sociale à l'égard du vagabondage et des sans-abri serait restée inchangée. Le développement économique et les progrès sociaux ont engendré un ensemble de dispositifs légaux qui rendent obsolète l'utilité sociale de la loi sur le vagabondage et la mendicité. Quelle que soit la situation financière d'une personne, il faut lui maintenir sa dignité.

En 1989, le droit au minimex et l'aide sociale rendent donc cette loi anachronique et inefficace à la résolution de situations individuelles.

Om allerlei redenen zijn de landlopers uitgesloten van het genot van de bestaande wetten en sociale voorzieningen. De noodzakelijke oplossingen zijn eenmalig noch uniform, wat niet belet dat men kan trachten projecten op te zetten die enerzijds tijd- en plaatsgebonden, en anderzijds van langere duur kunnen zijn.

WETSVOORSTEL

Enig artikel

Opgeheven worden :
1° de artikelen 342 en 347 van het Strafwetboek ;
2° de wet van 27 november 1891 tot beteugeling van de landloperij en de bedelarij.

22 november 1989.

Pour diverses raisons, les vagabonds sont ceux qui ne bénéficient pas de la législation et des dispositifs sociaux existants. Les solutions à dégager ne sont pas uniques ni uniformes. Néanmoins, on peut tenter de trouver des pistes d'action, à court terme et ponctuelles d'une part, à long terme d'autre part.

L. MICHEL

PROPOSITION DE LOI

Article unique

Sont abrogés :
1° les articles 342 et 347 du Code pénal ;
2° la loi du 27 novembre 1891 pour la répression du vagabondage et de la mendicité.

22 novembre 1989.

L. MICHEL

- 1029 / 1 - 89 / 90

Belgische Kamer van Volksvertegenwoordigers

GEWONE ZITTING 1989-1990

13 DECEMBER 1989

WETSVOORSTEL

**betreffende de bescherming van
persoonlijke gegevens over
natuurlijke personen in
gegevensbestanden of databanken
en betreffende de oprichting van een
nationale commissie voor de
informatica en de vrijheden**

(Ingediend door de heer Louis Michel)

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

De jongste jaren wordt in een koortsachtig tempo steeds vaker op de informatica een beroep gedaan om gegevens op te slaan, bij te houden, te verwerken en te wijzigen.

Er ontstaat dus een zeer sterke toename van het aantal gegevensbestanden en databanken, zoals de particuliere bestanden die voor een persoonlijk of commercieel doel worden aangewend, de bestanden van de overheid zoals het Rijksregister of de databanken van de sociale zekerheid...

De beheerders van particuliere databanken hebben een aantal commerciële toepassingen uitgedacht die door de ontwikkeling van de technologie nog versneld worden en waardoor de uitwisseling of de overdracht van bestanden mogelijk wordt. Die toepassingen openen gunstige perspectieven voor de verkoop, de communicatie, de reclame...

In de openbare sector leidden administratieve vereisten tot de uitwisseling van gegevens tussen besturen en diensten. Voor de goede werking van

- 1029 / 1 - 89 / 90

Chambre des Représentants de Belgique

SESSION ORDINAIRE 1989-1990

13 DÉCEMBRE 1989

PROPOSITION DE LOI

**relative à la protection de données
personnelles concernant les
personnes physiques dans les
fichiers informatiques ou banques
de données et à la création d'une
commission nationale de
l'informatique et des libertés**

(Déposée par M. Louis Michel)

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

Depuis quelques années, les opérations de collecte, de stockage, de traitement et de modification d'informations au moyen de systèmes informatiques se multiplient à un rythme effréné.

On connaît donc une véritable prolifération de fichiers informatiques et de banques de données : fichiers privés à usage personnel ou commercial, fichiers publics tels le Registre national ou les banques de données de la sécurité sociale ...

Les détenteurs de banques de données privées ont créé des pratiques commerciales, dont le développement s'accélère au rythme des techniques, permettant l'échange ou la cession de fichiers. Ces pratiques ont permis de donner une impulsion favorable aux outils de la vente, la communication, la publicité ...

Dans le secteur public, les nécessités administratives ont notamment présidé à la transmission de données entre administrations et services. Le bon